

သတင်းစာအုပ်

ZAYA KYAW HTIN

ပို.၇၃၅၆၄၄ စောင်ကုန်းပေါ်
တစ်တွဲကုန်းပေါ်

လေ့ကျင့်စဉ်

စာရေးသူ၏ အမှာ စာ

စာပေအနုပညာကို ချစ်မြတ်နိုးသူ၊ တပ်မတော်အား ချစ်ခင်လေးစားသူ စာဖတ်ပရိသတ် များ ၏ အားပေးမှုဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဒုတိယမြောက် စာပေမှတ်တိုင်ဖြစ်သော “ပွိုင့် ၁၅၆၄ တောင်ကုန်းပေါ်တင်တဲ့ ကမ္ဘည်း” စာအုပ်ကို အောင်မြင်စွာ ရေးသားစိုက်ထူနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်တွင်းသို့ ၂၀၀၃ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလမှ စတင်၍ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး တပ်သားအဆင့်မှ ယခုအရာရှိဖြစ်သည် အထိ အဆင့်ဆင့် ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရသူဖြစ်ပါသည်။ ။ တပ်စုမှူး၊ တပ်ခွဲမှူးဘဝ နှင့် ကရင်ပြည်နယ်၊ ကချင်ပြည်နယ်နှင့် လောက်ကိုင်ဒေသ ပြည်သာယာစစ်ဆင်ရေးကြီးများ ၌ ပါဝင်ကျင်လည်ခဲ့ရသူလည်း ဖြစ်ပါ၏။

ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော်ပါဝင်ဖြတ်သန်းခဲ့ရသော တပ်မတော် သားဘဝတစ်လျှောက် ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရသော စစ်မြေပြင်မှ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ၊ ရင်နင့်ကြေကွဲစရာ၊ လေးစားဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဖြစ်ရပ်မှန်များအား ကျွန်တော် တတ်စွမ်းသရွေ့မျှ သော စာရေးခြင်းအတတ်ပညာဖြင့် စာဖတ်သူတို့ ဖတ်ရှုနိုင်စေရန်တန်ဆာဆင်ခြယ်သထားခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ။ ဤစာအုပ်ကို ဖတ်ရှုပြီး တပ်မတော်သားများ ၏ ဘဝအပေါ်အနည်းငယ်မျှ စာနာနားလည်ပေးနိုင်ခဲ့သည် ဆိုပါလျှင်၊ စစ်ဖြစ်လျှင် ပထမဦးဆုံး ပေးဆပ်ရသည် မှာ တပ်မတော်သားများ သာ ဖြစ်သည့်အတွက် မတတ်သာ၍ သာစစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲ

နေရသော်လည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ငြိမ်းချမ်းရေးကို အလိုချင်ဆုံးအငတ်မှ
တံဆုံးမှာ လည်း တပ်မတော်သားများ သာဖြစ်သည် ဟု သိမြင်သဘော
ပေါက်နားလည်ခဲ့သည် ဆိုပါလျှင် ကျွန်တော်၏ အားထုတ်မှုမှာ အရာထ
င်သည် ဟု ယူဆပြီး ဂုဏ်ယူကျေနပ်မိမည်သာဖြစ်ပါသည်။ ။

ဤစာအုပ်ဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် စာပေဝါသနာကို မျိုးစေ့ချပေးခဲ့
သော ကျွန်တော်၏ မိဘနှစ်ပါးနှင့် သင်ဆရာ မြင်ဆရာကြားဆရာများ ၊
လမ်းညွှန်အကြံပေးခဲ့သော စာရေးသူကပ္ပတိန်ဝန (အစ်ကို ဝနထိုက်)၊
ကျွန်တော်၏ ချစ်ဇနီးအေးသီတာလွင်၊ စိတ်ကူးသစ်စာပေမှ ဆရာ ဦးတ
င်ထွန်း (နတ်လူဦး)၊ မမော်မော်၊ လိုအပ်သည့် အချက်အလက်များ ရှာဖွေ
ပံ့ပိုးပေးခဲ့သော တက - ကောင်းပြည့်ထွန်း (Aung Pyae)၊ စာအုပ်အဖုံးဒီ
ဇိုင်းအားမေတ္တာဖြင့် ကူညီ ဖန်တီးရေးဆွဲပေးခဲ့ပါသော ကိုဟံသာသိန်းနှ
င့် ကျွန်တော့်စာဖတ်ပရိသတ်များအား အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ရှိကြောင်း
မှတ်တမ်းတင်အပ်ပါသည်။ ။

စာဖတ်သူအပေါင်း စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း၊ ကိုယ်၏ ကျန်းမာခြင်းတို့
နှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။ အမိမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးလည်း
မဝေးသော ကာလများ တွင် ပြည်တွင်း ငြိမ်းချမ်းရေး
အမြန်ဆုံးရရှိနိုင်ပါစေသတည်း။ ။

တည်ကြည်လေးနက်သောမေတ္တာဖြင့်
ဇေယျကျော်ထင်

လူကြမ်းမင်းသားတို့ လွမ်းတော်မူ

လူကြမ်းမင်းသားတို့ လွမ်းတော်မူ

(၁)

အချိန်က လောက်ကိုင်ဒေသ ပြည်သာယာစစ်ဆင်ရေး ပွဲနှင့် ၁၆၀၇ နှင့် ၁၇၀၉ ကို တိုက်နေသော အချိန်ကာလ။ သူတို့ စစ်ကြောင်းက မာလုရွှေဒေသ တာမနောရွာဘေး ကုန်းမြင့်မှ နေ၍ ပစ်ကူပေး ၁၀၅ မမ အမြောက်နှစ်လက်အားကာပစ်လုံခြုံရေးနှင့် မာလုရွှေ - ရှင်ပင်ကိုင်လမ်းဆုံအထိ လမ်းလုံခြုံရေး ဆောင်ရွက်နေရသော အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

ဒီနေ့က စခန်းသိမ်းတိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲသော ယ-ရက်ဖြစ်သဖြင့်အားလုံး ကိုယ်စီတာဝန်များကို သတိကြီးစွာထားပြီး ဆောင်ရွက်နေရသောနေ့လည်း ဖြစ်ပါ၏။ မနက်ကတည်းက စလိုက်သည့် တိုက်ပွဲသည် ယခု မိုးချုပ်လာချိန်ထိအောင် မပြီးသေး။ ညနေကတော့ ဝါးယားချောင်းသားများ တိုက်နေသောကုန်းကို ရပြီးသွားလေပြီ။ အင်းမသားတွေတိုက်နေသော ကုန်းကတော့ ကျန်သေးသည်။ ။ ခုထိ မရသေး။ မြေပြင်ရှိ မိမိတို့ တိုက်ခိုက်ရေးတပ်များက သဲကြီးမဲကြီးနှင့် ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ တိုက်ပွဲဝင်နေပေမင့် အဆိုပါကုန်းများကား မြေအနေအထား မတ်စောက်ပြီး အကာအကွယ်နှင့် ဖုံးကွယ်မှု နည်းပါးသော ကုန်းပြောင်ကြီးများ မို့ ချီတက်ရသော အခက်အခဲရှိလေ၏။

တောင်ကုန်းအောက်ခြေမှ အပေါ်အထိ မြောင်းတူးပြီး ရန်သူ့ပစ်ခတ်မှုကြားမှ တစ်လက်မချင်းရှေ့တိုးတိုက်ခိုက်နေရသဖြင့် ခရီးမတွင် လှ။

သို့သော် ယုံကြည်ချက် ခံယူချက်နှင့် သတ္တိသွေးချင်း အစစအရာရာ သာလွန်မြင့်မားသော မြန်မာ့တပ်မတော်၏ တိုက်စစ်ကို ရန်သူဖုန်ကြားရှင်၏ တပ်ဖွဲ့များ ကြာရှည်တောင့်မခံနိုင်ပါချေ။ ညဦးပိုင်းအချိန်၌ အောင်ပွဲ၏ အရိပ်အမြွက်ကို စတင်ကြားသိလာရလေပြီ။

“ဒီကောင်တွေ... ဆုတ်ကုန်ပြီ... ပြေးကုန်ပြီကွ။ တက်စမ်း... တပ်မ

တော် (၆၆)ကွ... အင်းမသားတွေကွ... တက်...တက်”

စက်ထဲမှ ကြားရသော အင်းမခေါင်းပေါင်းတပ်ရင်းမှူးကြီး ရန်ကုန် ၏ အသံ။ ပစ်ကူပေးနေသော သူတို့ စစ်ကြောင်းတစ်ခုလုံး ဝမ်းသာအား ရ ဖြစ်သွားကြရသည် ။

“မင်းလှကြီး... ဒီကောင်တွေဆုတ်နေပြီ ကာပစ်ကနေ ခံစစ်ပစ်ကူကို ပြောင်းတော့... သယ်ရင်း”

ရန်ကုန်ကြီးမှ အမြောက်တပ်မှူးနှင့်အတူတွဲ၍ ပစ်ကူပေးနေသော မိမိတို့ ခေါင်းပေါင်းကို ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှ လှမ်း၍ ပြောနေခြင်းဖြစ်သည် ။ စင်စစ် ၎င်းတို့ နှစ်ဦးမှ ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်ကြသည် ဟု သိရ၏။

သူငယ်ချင်းနှစ်ဦး တပ်မတစ်ခုမှာ အတူဆုံကြပြီး တိုက်ပွဲတစ်ခုကို အတူတွဲတိုက်ရသည် မှာ အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်ပါသည် ။ (အဆိုပါ ရန်ကုန် ဆိုသူမှာ မိုးကိုးတိုက်ပွဲ၌ သောင်းကျန်းသူတို့ ၏ တိုက်ခိုက်မှုကို ရွပ်ရွပ်ချွံချွံ ခုခံတွန်းလှန်ခဲ့သော မိုးကိုးခေတ္တဗျူဟာမှူးကြီးပင် ဖြစ်ပါသည် ။) “O K သယ်ရင်း အခုလေးလုံးပဲ စပြီ”

ကာပစ်က ထိရောက်လွန်းလှသည် ။ စခန်းကုန်းကျမှာ စိုး၍ အလျင်အမြန် စစ်ကူလိုက်လာသော ဖုန်ကြားရှင် မွေးစားသားများ စီးလာသော ဖိုးဝိုးကားပေါ်သို့ ဗုံးသီးတစ်လုံး ထိမှန်ကျရောက်ပေါက်ကွဲသွားသည် ကို မြင်လိုက်ရလေ၏။

“ဟေး ဟေး ဒါမှ အမြောက်တပ်ကွ”

ရဲဘော်များက ဝမ်းသာအားရနှင့် လက်ခုပ်လက်ဝါးတီး၍ ထအော်ကြ၏။ ကိုးကန့်သောင်းကျန်းသူတို့ ကား တစ်ခါတည်း ကား

ရော၊ လူရော သင်္ကြိုဟ်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေပြီ။ ရှေ့ကားပေါ် ဗုံးသီးကျ သည် လဲမြင်ရော နောက်က လိုက်လာသောကားက ချက်ချင်းပြန်လှည့် မောင်းပြေး၏။ အာဂသတ္တိခဲကြီးများ ပါပေ။

“မင်းလှကြီးသိပ်ကောင်းတယ်။ ပစ်မှတ်ကို တိုက်ရိုက်ထိတယ်”

ဗျူဟာမှူးကြီး၏ ချီးကျူးသံက လှိုက်လှဲစွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်

။

“ရန်ကုန်ကြီး... မလောနဲ့ ၊ မလောနဲ့ ။ ဒီကောင်တွေ ဆုတ်ပြေးရင်း မိုင်းထောင်ထား တတ်တယ်။ တပည့်တွေကို ဘန်ကာထဲဒီအတိုင်းမဝင် ခိုင်းနဲ့ ။ အပြင်ကနေ လက်ပစ်ဗုံးပစ်သွင်း၊ သေနတ်နဲ့ ပစ်ရှင်း။ ရှင်းပြီးမှ ဝင်ပါ... ရထားလား”

ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှ တပ်မမှူးကြီး၏ ညွှန်ကြားသံ။ အဘ တပ်မ မှူးအသံကား အေးဆေးတည်ငြိမ်လွန်းလှသည် ။

“ရထားပါ... အဘ။ ၉၆ ပါ စိတ်ချပါ အဘ”

“အေး... အားလုံးရှင်းရင် GPS ထောက်ပါ။ မပည အတည်ပြုပေးပါ ညီလေး”

“ရထားပါ အဘ အဘ မပည MG ----- ပါအဘ”

“အေး... ညီလေး MG ----- ဆိုရင် မှန်ပါတယ်... ညီ။ ဒါ ညီလေးရော က်နေတဲ့ နေရာမှန်လား”

“မှန်ပါတယ်... အဘ၊ ဒါကျွန်တော့်နေရာပါ”

“ရထားပါ... ညီလေး... အဲဒါဆို အခုလေးလုံးကို မှတ်လိုက်ပါပြီ၊ ကွန်ကရက်ကျူလေးရှင်းပါ... ညီလေး။ နိုင်ငံတော်အတွက် ညီလေးနဲ့ ရဲ

ဘော်တွေအားလုံးအတွက် ဂုဏ်ယူပါတယ်”

“ရထား ၉၆ ပါ အဘ”

ရန်ကုန်ကြီး အသံကား အမောတွေကြားထဲကနေ တက်ကြွလွန်းလှသည်။ ။

“ရန်ကုန်ကြီး... ညီလေး ကွန်ကရက်ကျလေးရှင်းပါညီ။ ရန်သူနောက်ကို ပစ်ရှင်းရှင်းပါ... ညီ။ အခိုင်အမာ ခြေကုပ်ယူထားပါ မင်းလှကြီးလည်း သိပ်တော်တယ်... ကွန်ကရက်ပါ ညီလေးတို့ ”

ဗျူဟာမှူးကြီး၏ အသံ။

မရှေးမနှောင်းမှာ ပင် တပ်ရင်းမှူးအသီးသီးနှင့် အခြားတပ်မခေါင်းပေါင်းများ ၏ အသံတို့ က ဆက်သွယ်ရေးစက်ထဲမှာ တစ်ခွန်းပြီး တစ်ခွန်းထွက်ပေါ်လာကြလေသည်။ ။

အသက်တွေ ချွေးတွေကြားထဲက နိုင်ငံတော်၏ အဖျက်အမှောက် ရန်သူတွေကို အောင်ပွဲဆင်နိုင်ခဲ့သော ပီတိကား ဘာနဲ့ မှ လဲမရအောင် ချိုမြိန်လွန်းလှပေသည်။ ။ အားလုံးလဲ ပျော်နေကြလေပြီ။

“ဟာ... ဟိုမှာ ... ဟိုကောင်တွေ ဆင်းပြေးပြီ”

ရဲဘော်တစ်ယောက်ညွှန်ပြရာကို ကြည့်လိုက်တော့ သိမ်းပိုက်မိသော ကုန်းမှ တရုတ်ပြည်ဘက်သို့ ဦးတည်၍ ဆင်းပြေးနေသော မီးရောင်အချို့ကို တွေ့လိုက်ရလေ၏။

“ဟာ... ခွေးသားတွေ ပြေးပြီ၊ ထုဟ... ထုဟ... တစ်ကောင်မှ မလွတ်စေနဲ့ ”

အမြောက်တပ်မှူး၏ အော်သံအဆုံး၌ အမြောက်စစ်သည် များ အား

လုံး ပျားပန်းခတ်မျှ လှုပ်ရှားသွားကြသည် ။ ချိန်သူချိန်၊ အမြောက်ကျည် ထည့်သူကထည့်နှင့် ပျော်ရွှင်သွက်လက်စွာ လှုပ်ရှားကုန်ကြလေ၏။

“ဟေး::...ဟေး::... ပစ်ဟ ပစ်ဟ”

“ဂျိမ်း::... ဂျိမ်း::...”

“ဂျိမ်း::... ဂျိမ်း::...”

လောက်ကိုင်ဒေသ၏ မိုးက တစ်နေ့ကုန် အမြောက်ပစ်ထားသည့် အရှိန်နှင့် အချိန်အခါမဲ့ ရွာသွန်း လာလေပြန်သည် ။ သို့သော် မိုးရေတို့ သည် ကားပေးဆပ်သူတို့ ၏ အပျော်ကို မရပ်တန့်ပစ် နိုင်ခဲ့ပါချေ။

“ပစ်ဟေ့... ပစ်ဟ...”

“ဂျိမ်း... ဂျိမ်း::...”

မှတ်မှတ်ရရထိုနေ့ညက ယမ်းငွေ့တွေ မိုးရေတွေကြားထဲမှာ ရဲဘော် အားလုံး၏ မျက်နှာများ လည်း အမောတွေကြားထဲမှာ ပင် ပြီးရွှင်ရယ် မောလျက် ရှိနေကြပါလေတော့သည် ။

*

(၂)

ထိုနေ့ည ညသန်းခေါင်ယံအချိန်။ ချမ်းစိမ့်နေသော ရာသီဥတုဒဏ်ကို အန်တုရင်းကင်းစစ်ရန် သူအိပ်ရာမှ ထလာခဲ့သည် ။ မိုးရွာထားသည့် အရှိန်နှင့်အေးရသည့်အထဲ နှင်းခိုးတွေက ပိန်းပိတ်အောင်ကျဆင်းနေလျက်ရှိသဖြင့် အရိုးထဲကပင် စိမ့်လာသလို ခံစားရ၏။

အရေးထဲလေကလည်း တစ်ချက်တစ်ချက် သုတ်ခနဲ တိုက်ခတ်သွား

သဖြင့် လမ်းလျှောက်နေရင်းကပင် ခန္ဓာကိုယ်က ကြက်သီးမွေးညှင်း
တွေထကာ တုန်တုန်သွားရသည်။ ။

“လခွမ်းတဲ့ မှ ပဲ... အေးတာကွာ ရာသီဥတုကလည်း သူ့အမေလင်ဖု
န်ကြားရှင်အားကိုးနဲ့ ဒီလောက်တောင် အေးနေတာလားမသိဘူး”

ကင်းနေရာ ဘန်ကာနားအရောက်ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းပေါင်ပေါ်
ထိုင်ရင်း ပြောလိုက်သော သူ့စကားကြောင့် ကင်းကျနေသော ရဲဘော်ထွ
န်းထွန်းကပြုံး၏။

“ခဏပါ... ဗိုလ်ကြီးရာ၊ ကျွန်တော်တို့ ပြန်ရတော့မှာ ပါ”

“အမယ်... မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ”

“ညဦးပိုင်းက တပ်ရင်းမှူးပြောနေတာ ကြားတယ်... ဗိုလ်ကြီးရဲ့ ။ ဒီ
ပွဲပြီးရင်တော့ ငါတို့ ပြန်ရမယ် ထင်တယ်ကွတဲ့ ။ အဘလည်း ပျော်နေ
တယ်။ တကယ်ပြန်ရတော့မယ်ထင်တယ်... ဗိုလ်ကြီးရဲ့ ”

သူ သက်ပြင်းတစ်ချက် ချလိုက်မိသည်။ ။

အမောတွေက လေထုထဲသို့ အငွေ့အဖြစ်အသွင်ပြောင်း
လွင့်ပျံကုန်ကြသည်။ ။

“မသေချာပါဘူးကွာ၊ ငါတော့ မထင်ပါဘူး”

ဒီတစ်ခါ သက်ပြင်းချလိုက်သူက ထွန်းထွန်း။

မိမိစကားကြောင့် သူ အားငယ်သွားသည် ထင့်။

“ကျွန်တော်တော့ ပြန်ချင်လှပြီ... ဗိုလ်ကြီးရာ၊ အိမ်မှာ
မိန်းမကဗိုက်ကြီးနဲ့ ကျန်ခဲ့တာ။ မွေးခါနီး ဖွားခါနီးကြီး။ ကလေးမွေးတဲ့
အချိန် ကျွန်တော် သူ့ဘေးမှာ ရှိနေချင်တယ်။ သူ့အားငယ်နေမှာ စိုးလို့

ပါ ဗိုလ်ကြီးရာ”

“အေးပါကွာ... ငါလည်း မင်းလိုပါပဲ။ မိန်းမရပြီးကတည်းက ထွက်လိုက်ရတဲ့ ရွှေတန်း။ လခွမ်းတဲ့ မှ ပဲ စစ်သားဖြစ်ရတာ စကေးနာလှသကွ...။ မယ်သီလရှင်များ တဲ့ ကျောင်းမှာ ဘုန်းကြီးသွားဝတ်တာကမှ ပဲ ကောင်းဦးမယ်”

“ဟီး ဟီး... ဗိုလ်ကြီးကတော့ ပေါက်ပေါက်ရှာရှာဗျာ”

သူ့စကားကြောင့် ထွန်းထွန်းက ထရယ်လေသည် ။

အမှန်စင်စစ် စကားလမ်းကြောင်းကို သူ တမင်ပြောင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။ အိမ်နဲ့ ဝေး၍ အိမ်လွမ်းနာကျနေသော တပည့်ကျော်တို့ အား လွမ်းရဆွေးရသည့် အကြောင်းသွားပြောလျင် ရေနစ်သူဝါးကူထိုးသကဲ့သို့ဖြစ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ပျက်ပြားသွားနိုင်ပေသည် ။

ထို့ကြောင့် လူ့သဘော လူ့သဘာဝကိုကြည့်ပြီး အခြေအနေ အချိန်အခါကိုလိုက်၍ စိတ်ဓာတ်မြှင့်တင်ရေးလုပ်ပေးရမည်ဟု ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့ အလေးထားဆောင်ရွက်ရမည့်တာဝန်တစ်ရပ်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့်ဗိုလ်လောင်းတုန်းက မိမိတို့ ဆရာက မိမိတို့ ကို မှာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည် ။

“မှတ်ထားကွ... ခေါင်းဆောင်ဆိုတာက စားစရာ မရှိရင် တောင်သွားကြားထိုးပြီး နေနိုင်ရ မယ်ကွ”ဟူ၏။

ငယ်သားများကား အရေးအကြောင်းနှင့်ဆိုလျင် ခေါင်းဆောင်၏ မျက်နှာကိုသာ ကြည့်တတ်ကြသဖြင့် ဟန်ကိုယ့်ဖို့ မာန်သူဖို့ ဆိုသည့်အတိုင်းဟန်ဆောင်ကောင်းရသည် မှာ လည်း ခေါင်းဆောင်ကောင်းတို့ ၏ ကို

ယံရည်ကိုယ်သွေးတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါပေသည်။ ။

သို့သော် အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရလျှင် သူလည်း ချစ်သူကို လွမ်းရသည်သာပင်။ စစ်သားဆိုသည် ကလည်း လူထဲကလူ ဘာသားနှင့်ထုထားသည်မှတ်လို့ ။ ထို့ကြောင့် မဟာမင်းလှကျော်ခေါင်ဦးရွှန်းက ဆိုခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

“စစ်ရေးမက်ရေးရန်သူဘေးကြောင့် အပြေးအလွဲ ဆွေမျိုးကွဲသားသေကျေပျက်စဲ ငတ်မွတ်ကဲက နိုင်ငံရေးရာ ခက်သည် သာတည့်။ ထို့ထက်တမူချစ်ခင်သူနှင့်အတူတကွ မပေါင်းရဘဲ လွမ်းတပူဆွေးသူနှင့်ဝေးသော် ပြည်ထဲရေးနှင့်ဝမ်းရေးတို့ ထက် လွမ်းရေးခက်၏ ” တဲ့ ။

ဪ... အိမ်လွမ်းနာ အိမ်လွမ်းနာ။

စစ်သားဘဝမှာ အနှိပ်စက်ဆုံး အနာရောဂါပေပဲလေ။

အတွေးနှင့်ဘေးက တပည့်ကျော်မသိအောင် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို တိုးတိုးသဲ့သဲ့မှုတ်ထုတ် လိုက်မိလေသည် ။ အင်း... လုပ်ချင်ဦးဟဲ့ စစ်သား ဖြစ်ချင်ဦးဟဲ့ စစ်ဗိုလ်။ လွမ်းတာတောင် ဘရိတ်နဲ့ ခိုးလွမ်းနေရတယ်။

လခွမ်းတဲ့ မှ ပဲ။

“ဒါပေမယ့် ငါတို့ သိပ်မကြာတော့ပါဘူးကွာ။ ကချင်မှာ လည်း တစ်နှစ်ကျော် စစ်ဆင်ရေး ဝင်လာခဲ့ကြတာပဲ။ ခု ဒီမှာ လည်း ရန်သူကုန်းတွေ ကုန်သလောက်ဖြစ်နေပါပြီ။ ပြန်ရတော့မယ် ထင်ပါတယ်ကွာ။ ပြန်ရဖို့ တော့(၇၀)ရာခိုင်နှုန်းလောက် ရှိပါတယ်။ မပြန်ရရင်တော့ ကျန်တဲ့ (၃၀)ထဲ ပါသွားလို့ ပေါ့ကွာ... အဟက်...ဟက်... ဟက်”

သတိထားနေသည့်ကြားမှ သူ့ရယ်သံက အနည်းငယ်ခြောက်ကပ်စွာ

ထွက်သွားလေသည်။ ။ တပည့်ကျော်များ သတိထားမိသွားလေမလားဟု စိုးရိမ်တကြီးနှင့် ကြည့်လိုက်တော့ သတိထားမိပုံ မရဘဲ သူနဲ့ အတူ လိုက်ရယ်နေသဖြင့် စိတ်အေးသွားရလေသည်။ ။

“ကဲ... တပည့်ကျော် ကင်းသေချာစောင့်နော်။ ဒီနေ့ ငါတို့ အမြောက် စခန်းကို ဒီကောင်တွေလာ ပစ်မယ်လို့ ကြားဖြတ်သတင်းရထားတယ်။ မပေါ့နဲ့ နော်”

“ဟုတ်... ဗိုလ်ကြီး”

တပည့်ကျော်ကို သေချာမှာ ပြီး သူ အခြားတစ်နေရာသို့ ကင်းသွားစစ်ရန်အတွက် ဆက်သွယ်ရေး မြောင်းပေါ်သို့ တက်လိုက်ချိန်။

နားထဲမှာ ကြားလိုက်ရသော အသံတစ်ခုကြောင့် ခြေလှမ်းတွေက တန့်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။ ။ အသံက တရှဲ့ရှဲ့နှင့် လေကိုတိုးပြီးလာနေသောအသံရ။

“ဟေ့ကောင်... ထွန်းထွန်း ကြားလား။ ဘာသံလဲ နားထောင်စမ်း”

“ကြားတယ်... ဗိုလ်ကြီး၊ တရှဲ့ရှဲ့နဲ့ လေကိုတိုးပြီး လာနေတဲ့ အသံ”

“နင့်မေကလွှား အဲဒါဗုံးသီးလာနေတာဟ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့်သူ ဆက်သွယ်ရေးမြောင်းထဲသို့ ကျွမ်းထိုးချလိုက်ချိန်။ လောင်ချာဗုံးသီးနှစ်လုံးကား မနီးမဝေး မြေပြင်သို့ ကျရောက်ပေါက်ကွဲ သွားလေတော့သည်။ ။

“ဝုန်း ဝုန်း...”

“ရန်သူ...”

“ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း ဒိုင်း”

“ဒက် ဒက် ဒက် ဒက်”

“ဝုန်း... ဝုန်း... ဂျမ်း... ဂျမ်း”

“ဖိုတီးသမား... အဲဒီရွာပျက်အစွန်ကို ပစ်စမ်းခွေးသားတွေ ငါတို့ ကို သွေးတိုးလာစမ်းနေတာ ဘီအေ (၁၀၀) သမား ငါပြောတဲ့ နေရာကို ထုစမ်း”

“ဝုန်း ဝုန်း ဂျမ်း ဂျမ်း”

မိမိတို့ လုံခြုံရေးယူထားသော ကုန်းအောက်လျှိုထဲရှိ တာမနောရွာ အပျက်၏ အစွန်မှ နေ၍ မိမိတို့ နေရာကို လက်နက်ကြီးနှင့် လာချောင်း ပစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိတို့ ကအပေါ်ရန်သူက အောက်ဖြစ်သည့်အပြင် ကြားဖြတ်သတင်းအရ အသင့်နေရာယူထားပြီး ဖြစ်၍ တန်ပြန်ပစ်ခတ်မှုကို ချက်ချင်းဆင်နွှဲနိုင်ခဲ့သည်။

“ခွေးသားတွေ... သတ္တိရှိရင်တက်ခဲ့... တပ်မတော်ကွ။ တပ်မ(၆၆)ကွ”

“ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း...ဒိုင်း”

“ဒက်...ဒက်...ဒက်...ဒက်”

“ဝုန်း...ဂျမ်း... ဝုန်း... ဂျမ်း”

အစောပိုင်းကာလက အလွမ်း၏ ရနံ့တို့ ဖြင့် မှုန်ဝေဆိုင်းမြနေခဲ့သော ညခင်းသည် ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာသော သေနတ်သံ ဗုံးသံတွေကြားထဲမှာ ငရဲပျက်သလို ပွက်ပွက်ညံ သွားရလေတော့သည်။

အိပ်တန်းတက်နေသော ချိုးဖြူငှက်တို့ ၏ ထိတ်လန့်တကြားအော်ဟစ်မြည်ကြွေးသံသည် လည်း လောကဓာတ်ရှစ်ခွင်ပါတ်လုံး ဖုံးလွှမ်းမြ

ည်ဟည်းသွားရလေတော့၏။

လူကြမ်းမင်းသားတို့ ကား ရင်ဘတ်ထဲမှ ခံစားချက်တို့ ကို သွက်သွက်ထုတ်ကာ စစ်မြေပြင်သားရဲတွင်းထဲသို့ ပျော်ပျော်ကြီး ခုန်ဆင်းတိုက်ပွဲဝင် ဆင်နွဲ့လျက်။။

(လောက်ကိုင်ဒေသ၊ ပြည်သာယာစစ်ဆင်ရေးမှတ်တမ်းများမှ)

★